

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Proclo Episcopo qualisnam fuerit. Cap. XL.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

duos dies noctesq; totidem urbē occupauerat, tandem omnino restitutum fuit: à quo licet multæ partes ciuitatis absumptæ essent, ecclesia, quam dixi, illæsa permansit. Et quod magis mirandum videtur, nullum fumi vestigium, vel trabibus eius alijsq; partibus ex ligno fabricatis, vel parietibus impressum vsquam cernebatur. Hoc factum est 16. Cal. Septembris, ad xiiij. Consulatū Theodosij, & Maximi primum. Nouatiani ex eo tempore diem festum ecclesiæ ab incendio conseruatæ quotannis, xvi. Calend. Septembris, quo Deo pro eius liberatione gratias agerent, celebrarunt: omnesque fere illam propter miraculū, quod in ea editum fuit, in magno honore habuerunt, & illum locum nō Christiani solum, verū etiam gentiles, tanquam verè sanctum colunt. Sed hæc quidem hæcenus.

Quod Maximiano episcopo Proclus successit.

CAP. XXXIX.

Maximianus cum duos annos, & Menses quinque ecclesiæ quietè præfuisset, exiit è vita, Areobindo, & Aspare Cofs. Pridie Id. Aprilis. Tunc erat forte septimana ieiuniorū, quæ proximè festum Paschatis antegreditur, diesque eiusdem, qui vulgo dicitur Quintus. Quo quidem tempore ab Imperatore Theodosio res prudenter tractata fuit. Nam ne controuersia, & tumultus in ecclesia denuo cieretur, abiecta cunctatione, dum adhuc Maximiani corpus insepultum iaceret, per episcopos, qui ibi aderant Proclum in sede episcopali collocandū curauit. Huic etiam negotio suffragabantur epistolæ Sclestini, episcopi Romani, quas ad Cyrillum episcopum Alexandriæ, & ad Ioannem episcopum Antiochiæ, & Rufum Thessalonicæ episcopum misit, quo eos doceret, nihil obstare, quo minus qui vnus ciuitatis vel nominatus fuisset Episcopus, vel iam esset Episcopus, ad alteram ciuitatem trāsferretur. Proclus igitur in sede episcopali locatus, corpus maximiani effert ad sepulchrum funusque celebrat.

De Proclo Episcopo qualisnam fuerit. CAP. XL.

Iam verò tempus se offert pauca de Proclo cōmemorandi. Proclus ab ineunte adolescentia lector fuit. Scholas frequen-

SOCRAT. HISTOR.

frequentavit, Rhetoricæque studiose operam nauavit. Qui cum ad ætatem virilem perueniret, multum cum episcopo Attico versatus est, illiusque scriba fuit. Quem in literis & virtute admodum proficientem Atticus ad gradum diaconatus euexit. Ac cum presbyterij honore dignus putaretur, a Sisinnio, vt supra demonstraui, ad episcopatum syzici designatus est. Sed hæc iam ante factitata erant. Id temporis verò sedem episcopalem ecclesiæ Constantinopolitanæ obtinuit. Vir erat morum probitate præter cæteros eximius. Quippe institutus ab Attico, omnes eius virtutes sedulo imitatus est. Tolerantiam qua etiam Atticus præditus fuit, multo magis quàm Atticus excoluit. Nam Atticus cum tempus postularet, hæreticis terrorem incussit: Proclus omnibus se mansuetum, & facilem præbuit, hæcque ratione multo citius, quàm vi eos ad ecclesiam traductos fore præuidit. Nam nullam sectam vexare instituit, sed illustre mansuetudinis decus quod ecclesiæ conuenit integrum seruauit, ei que reddidit. In qua re Imperatoris Theodosij exemplum secutus est. Nam vt illi visum fuit contra eos, qui rei agebantur, minimè authoritatem Imperatoriam exercere: ita Proclo eorum nullam prope rationem ducere, qui ab eo diuersam de Deo doctrinam amplectebantur.

Pluribus verbis scriptor hic Theodosij iunioris mansuetudinem extollit.

CAP. XLI.

PORRò autem Theodosius Imperator Proclum ob hanc causam, quam dixi, multum probauit. Nam eos qui sunt verè sacerdotes patientia exæquauit, nec illos, qui persequendi studio ducebantur, vlllo modo probare potuit: imò verò dicam audacius, Omnes qui verè sacerdotes sunt mansuetudine superauit, sicut libro Numerorum de Moyse loquitur: Erat Moyse vir mitissimus, super omnes homines, qui morantur in terra. Idem ipsum de Theodosio Imperatore iam dici potest, quod super omnes homines, qui morabatur in terra sit mitissimus. Propter quam quidem

Num. 12.